

at Afgiften svares af Nytten og Brugen, som Bygningerne give Besidderne, vil det sees, at Lovgiveren ikke har anseet Nytten og Brugen af Loftsrum i Almindelighed for at være af den Bessaffenhed eller for saa væsentlig, at samme egnede sig til at beskattes, forudsat dog, at de ikke vare construerede paa en saadan Maade, at de kunde afgive hele Beboelsesleiligheder eller, med andre Ord, betragtes som Etager; i denne sidste Henseende blev Anbringelsesmaaden af Binduerne anseet for afgjørende, saaledes at Afgiftsfrihed kun indrømmedes, naar disse vare igjennem Taget eller i Gavlene; anbragtes de derimod i selve Murene, maatte et Loftsrum af en saadan Bessaffenhed ansees for en Etage og altsaa være afgiftspligtigt.

§ Henhold til disse Regler har Ministeriet derfor ogsaa i Lobet af den senere Tid afflaaet 2de til samme indgivne Andragender om Fritagelse for Bygningsafgift af Loftsrum paa Etaden Kjøbenhavns Grund; i begge Tilfælde var det efter Omstændighederne klart, at de paagjældende Loftsrum ikke vare bestemte til eller endog egnede sig til Beboelse, men at de kun skulde afgive den samme Nytte og Brug, som ethvert andet almindeligt Loft; da imidlertid i det ene Tilfælde den paagjældende Bygnings Bagfacade, hvori Binduer vare anbragte, continuerede umiddelbart til selve den flade Tagdakning, og da i det andet Tilfælde Loftsrummet dannedes ved at Bygningens 4 Ydermure vare forlængede $1\frac{1}{2}$ Alen over Loftets Gulv indtil de naaede Tagfladen, og Binduer dernæst vare anbragte i det nævnte Stykke af Ydermuren, kunde den i den omtalte § 29 indeholdte Fritagelse ikke komme til Anvendelse, eftersom Betingelsen, at Binduerne vare igjennem Taget eller i Gavlene, ikke var tilstede; der fandtes heller ikke i disse 2de enestaaende Tilfælde tilstrækkelig Anledning til at søge den paagjældende Bestemmelse forandret ad Lovgivningsveien.

Senere have imidlertid flere Medlemmer af det Kongelige Academi for de skjønne Kunster og andre Bygningskyndige til Ministeriet indgivet et Forslag om Forandring i meerbemeldte § 29 i Frd. af 1802, der efter deres Formening maatte ansees at virke hæmmende paa Indførelsen af en, fra den almindelig stedfin-

dende, forskjellig Constructionsmaade af Loftsrum med dertil hørende Tagværk, og da navnlig paa Indførelsen af en i Andragendet nærmere beskrevet Art af Loftter, der allerede i længere Tid har været kjendt og benyttet i Udlandet, og til hvilken derfor Fritagelsen for Bygningsafgift søges udvidet. Fordelene ved den nævnte Construction bestaae, efter hvad der af de nævnte Sagkyndige er ytret, navnlig i, at man, ved at have Bygningens Ydermure saa meget, at der imellem de øverste Binduers Overkant og Hovedgestimsen bliver Plads til i Muren at anbringe tilstrækkelig store Abninger omtrent i Niveau med Loftsgulvet, opnaaer Leilighed til at tilveiebringe det nødvendige Lys og, selv i slet Veir, det ønskeligste Lufttræk til Tørring af de under Taget stedfindende Gjenstande; Bygningens Facade erholder desuden et i architectonisk Henseende langt smukkere Udseende end hvort, som nu almindelig er Tilfældet, Tagværket og Gestimsen begynde nogle faa Tommer over de øverste Binduer.

Da man nu ikke kunde Andet, end være enig med Forslagsstillerne saavel i Hensigtsmæssigheden af den nysnævnte Constructionsmaade som i Nødvendigheden af Fjernelsen af de Hindringer, der fra Lovgivningens Side unægtelig ere tilstede for Indførelsen af deslige Loftter, og da Kjøbenhavns Magistrat, hvis Ytringer have været indhentede, erklærede sig enig heri, fandt man det nu nødvendigt, at søge meerbemeldte Bestemmelse forandret, hvortil derfor Udkastets, i Overensstemmelse med hiint Forslag affattede, § 1 sigter.

Ved Bestemmelsen af den foreslaaede Høidegrandsse for Muren af $1\frac{1}{2}$ Alen over Loftsgulvet har man troet at undgaae den Fare, der muligviis kunde være for, at Etager, der, som ovenanført, ere skattepligtige, skulde kunne blive afgiftsfrie, og da et Loft formeentlig ikke forandrer sin Character som saadant derved, at Muren haves saa meget som anført, skjønnes det foromhandlede, i Frds. § 27 opstillede Princip, at Afgiften skal svares af Nytten og Brugen, ikke at lide noget Skaar ved at Afgiftsfrihed udvides til Loftter af den omtalte Construction; for imidlertid at forebygge mulige Omgaaelser er den indskrænkende Bestemmelse i Slutningen af §en tilføjet, der